

והנה בחטות לילה או לאה נגדלת פכ"פ עם בחי' ישראל ועקב שהוא כל שיפור ז"א כולו וזו לאה כאלו היא ממש בחי' רחל ולכן אז נמתקים הדיינין ו"ס ליל ולילה הנו' בפ' בא בס"ה בפ' ליל שמורים וכו' הוא הלילה הזה כו' והענין הוא כי קודם חטות נקרא לאה ליל אבל אחר חטות לילה או לאה נקרא ליל' והענין הוא כי כיון שהיא נגדלת גם מן החוזה ולמטה שהוא חצי התחתון של ז"א לכן נק' לאה חטות לילה כי לוקחת לאה הנקרא לילה גם בחי' החצי התחתון דז"א :

ובשבת בהפלת ערבית או עומדים יעקב ורחל פכ"פ כנגד כל נה"י דז"א משא"כ בהפלת שחרית דחול שאינם רק איזה בגלל וזוהי יסוד ואחר הפלת ערבית עולה רחל למעלה בהיכל א' עולה להגדיל בהיותה עם וזו לאה פכ"פ בכל אורך ז"א שהם ישראל ועקב כמו שהוא אחר חטות לילה בימי החול וענין זה טעם עד חטות לילה ואח"כ בחי' לילה לאה עולה למע' בהיכלא דאימא עאלא ורחל יורדת פכ"פ בכל אורך ז"א שהוא עם ישראל ועקב. וזוהי יסודא לך כוד עונתן של ת"ח בליל שבת שהוא דוקא אחר חטות לילה וע"ה עונתן בימי החול אחר חטות לילה והטעם הוא לפי שקודם חטות לילה אפילו בלילי שבתות ואפי' לט"ה נאשר הוויג (א) לפי שאז רחל פכ"פ למטה מן החוזה בלבד ומכ"ש בלילי החול קודם חטות לילה שאז יעקב ורחל אב"א ומן החוזה ולמטה אבל אחר חטות לילה הוויג לט"ה לפי שאז הוא לאה פכ"פ בכל קומת ז"א לגמרי ובחטות ליל שבת שאז גם רחל היא פכ"פ עם כל ז"א לגמרי וזו הוא רחמיים גמורים להיות בחי' רחל וגם שהיא גדולה לגמרי ולכן הוויג הוויג אפי' לת"ח ובהפלת שחרית או עולה ז"א עלמנו ג' מדרגות שהם נה"י דר"ה וזו גם נוק' עול' כנגדם בז"א עלמנו וכן בכל תפלה ותפלה עולה ג' דרגין כמבואר שם במקומו עד שנמצא כי בהפלת מוסף או ז"א הוא עם אר"ה ממש כמותם אבל נוק' שהיא הנקרא רחל היא בנה"י דר"ה לבד ובקרק" דמוסף עולה בחי' דר"ה ובאיזה מקום כבודו עולה בחב"ד דר"ה ואז היא ממש שוה עם ז"א ובמנחה דשבת או בחי' החצי העליון דז"א שהוא הנקרא בחי' ישראל כגודע הוא לבדו עולה למעלה עם לאה עד מול הי"ג דדיקנא דר"ה ועם אר"ה ואח"כ בחזרה של תפלת המנחה או בחי' ישראל ולאה עולים עד מול העליון הח' דדיקנא דר"ה ושם הם מדרגות אב"א יעקב ורחל הם למטה מהם בלי וויג (ב)

והדרוש והשינוי שיש בענין התפלת של ימי החול והשבת הנה בחול ע"י תפלותינו כולל פנימיות הא"י למע' ומיטויות הא"י נעשה בחי' פנימיו' ואז פנימיות דבריאה עולה אל הא"י ונעשה שם בחי' חיותו' אל חיותו' דא"י שחור להיות פנימיות כנו' ואמנם ביום השבת כל מה שנעשה בחול ע"י תפלות הוא נעשה מאליו ומעלמו ביום השבת ומה שנימוסף ע"י תפלת ביום שבת הוא כי הנה בימי החול אין חו"ט דבריאה עולה אל הא"י כלל אפי' ע"י תפלה ומכ"ש חיותו' שאר העולמו' אבל ביום שבת ע"י תפלותינו עולה גם חיותו' דבריאה אל הא"י ונעשה שם בחי' חיותו' אל הפנימיות (ג)

עוד יש הפרש ושינוי אחר בין חול לשבת דע כי בחי' חיותו' הנקבה אב"א עם הוויג ואח"כ נכסרה וחוזה עמו פכ"פ ונדווגו יחד ואחר שהק"א אדם חוזה בחי' חיותו' ז"א כמתח' והנה אחר החרבן בימי הגלות עומדת עמו אב"א חוץ בזמן התפלה כי אז ע"י תפלותינו אנו גורמים להם לחזור פכ"פ בברכת אבו' בתיבו' מלך עוור ומושיע ומנן כמבואר אללנו. ואחר התפלת תיקף חוור' לעמוד אב"א והנה חסידים הראשונים היו שוהים שעה א' קודם תפלת' ושעה א' אחר תפלה כדי לעכב האר' הגורמ' להם לעמוד פכ"פ שעה א' אחר התפלה ולא תחזור תיקף אל האחור אבל בשבת או תמיד עומדים פכ"פ אלא שיש להם עליות ע"כ (ד) מדרגות כפי סדר התפלה כנ"ל (ה)

וי"ך מ"ש כבר ביארתי כי מה שנהגו לומר בכל מ"ש סדר האלפא ביתא קודם תפלת ערבית לא היה מורי ז"ל טעם לאומרה ולא כל אותם השייכים והמעלות כו' והמזמורים כלל ועיקר וכמ"ש בסדר טעם תפלת שחרית למעיל :

אותם הפסו' של ויתן לך האלהים מטל השמים כו' הכתוב במזמורים במ"ש בסדר ההבדלה היה טעם מורי ז"ל לאומרה בכל מ"ש צעת שמדיל על הכוס צביתו והנה זכר צוהר בהקדמת דפ' בראשית ענין זה וע"ה : ז' י' **אחר** שאומרים ברכת הריך האדם לומר ג"פ של' עליכם והענין הוא כי הקטרוג הא' שבעולם הוא אשר קטרגה הלכנה באמרה א"א לב' מלכים להשתמש בכתר א' ולזה אחר .. ברכת הלכנה אנו אומרים' שלום עליכם כו' בלשון תפלה שלא פ' יהי' עוד קטרוג בעולם (ו)

גם דע כי במ"ש קודם חטות לילה אסור להתאבל ולבכו' על החורבן שלא כאותם שטוהגים הי"ך מזה לומר קינות אחר תפלת ערבית במ"ש וטוהגים טעם לדבריהם מפני שאז נחרב ב"ה צעת מ"ש כגודע. אבל דע לך כי הוא אסור לפי שקדושת שבת נמשכת כל הלילה והיא כמ"ש למטה בפ"ה וראיה לזה ענין סעודה ד' ומ"ש פנינה בפ"ה ואפי' בחי' הו"ס נשמה יש המשך קדוש' בליל זה כמ"ש בפ"ה ולא עוד אלא שאפילו אחר חטות לילה של מ"ש לא היה מורי ז"ל מרבה צבכיה על החורבן וזמר משאר לילו' אף עפ"י שנחרב הבית בליל מ"ש כנו' אלא היה צוכה ומתאבל כפשאר הילולות :

בענין ההבדלה מה שמדבלין בפ"ה מנהג טוב הוא ומורי ז"ל נתן ד' זכובים ללוקח כדי שיניחוהו אנשי הקהל להווי' יין משלו להבדיל עליו צב"ה. גם היה מדליק נר של ששה ומברך עליו בורא מאורי האש ולא היה מדביל על הנר שבצית רק באבוק' מיזחמת. ודע כי אין להטיל מים בכוס של ההבדלה בשום אופן וכמ"ש בס' ב"י בשם מהר"י גיקועליא ז"ל. ובענין ע"י בשמים תכיון בהם בסוד הריח הכונה שנתבארה אללנו בענין ריח הדסם בליל שבת עלמנו וע"ה. ואמנם מן אוחס ב' אגודות הדס שיש בליל שבת מן שבת כגודע חוזה כאשר תקנה אוחס שיהיו בחוכס ג' הדסים משולש' כשרי' ועתה בליל מ"ש צעת ברכת ע"י בשמי' תקנה שלשה הדסים הנו' בידך הם לבדם ותריח בהם ויטו' שלשה הדסים אלו קשורים קשר א' ואגודה א' ותכיון כי ג' הדסים הם כנגד נר"ן ותכיון להשאיר לך כח מן חו"ט נר"ן שנתוספו לך צב"ה וזה נעשה לך עתה ע"י ג' הדסים האלו והריחך בהם וכבר נודע כי כל פעולו' ליל מ"ש הם כדי להשאיר חלק מן חו"ט קדוש' שבת בימי החול הבאים כמ"ש בפ"ה :

ובענין ברכת בורא מאורי האש היה טעם לכפוף ראשי אלצבעותיו הימנים אל תוך כפו הימנית והגודל מבוסה חתיהם ויהיו נכפפים כנגד פניו של האדם המברך וגם יהיו נכפפים לפני הנר ויהיו כו' אלצבעותיו הוא בלא אלצבע הגדול הנק' גודל ונק' בואן וסוד כ"ו נח' בס"ה פ' ויקהל וע"ה ומדברי אלה תבין מ"ש שם באותו המאמר בענין כפיפת האלצבעות שלא כדברי הטהג"י להסתכ' באחורי האלצבעות בהיותם פשוטים בלתי כפופים. גם שלא כאוחס הטהג"ים לשים פני האלצבעות וקופות כנגד הנר ואח"ך כופפי' אוחס כנגד הנר גם שלא כאוחס הטהג"י לכפוף אוח' כנו' אלא שמתסכ"ב פני הק"ף כלפי משה כלפי הקרק" ואחורי האלצבעות שהוא מקום הטיפינים כלפי מעלה לשמים אלא לריך לזקוף ידך הימנית ואלצבעותיך כלפי מעלה ופני האלצבעות כנגד פניך ואח"ך הכפוף ראשי אלצבעותיך אל הו"ך הק"ף ותשאיר אחורי אלצבעותיך כנגד מעלה נגד הנר אמנם אלצבעותיך יהיו כפופות למטה ע"ג גודל כנו' ויסתכל בצפורניו בלבד ולא בתוך פני האלצבע' וכנ"י כו' פ' ויקהל ובפ' בראשית בדכ"א ע"ה וע"ה :

ענין קדושת ובל' לזיון שנהגו לומר בליל מ"ש הכו"ל היא להמשי' הארת עולם הא"י אשר בסוד חו"ט שבת אל עו' הכרי' כי שם בחי' קדושת ובל' לזיון גואל כמבואר אללנו בסדר תפלת שחרית בימי החול בענין ביאור קדושת ובל' לזיון וכוונתנו היא להמשיך חו"ט הקדושה היא צבדיאה כדי שתחייס כל ששת ימי החול עד שבת האחרת ולכן אין קדושה זו לאחרת בלילה אחרת וזאת זו כי אין צדיקת כח להמשיך הארת הא"י צבדיאה אלא בלילה הזו ולא בשאר ימי החול :

ענין ויהי טעם שטוהגים לומר בכל מ"ש וזוהי יסוד ענין נפלא להמשיך

דגרות וביאורים : (א) הנה נפס"ח פ"ו מטעם התפלה ובפס"ח כח"י אשר היו אלל הרב רש"י זוק"ל הוא בסוף תלך ראשון וז"ל לנפ"ד חיים כי זכר דוקא בשבת תפלת ערבית אבל אחר כ רחל עולה למעלה וזו לאה היא פכ"פ עם ישראל ועקב כמו בחול אחר היות כנ"ל א"כ כמו שפ"ה מותר בחול אחר חטות ג"כ מותר בשבת אחר תפלת ערבית כנ"ל : (ב) א"ש עוד מלאחי בזה הקדמה קטנה והסתמתי להעתיקה פה וז"ל הספרים כו'. עיין פס"ח פ"ו מטעם התפלה ד"ה הפרש שיש בין חול ושבת : (ג) ובלש"ן ד' חיים כי אין זה בכל אלילות רק בג"ת דאלילות כי הפנימיות שבתן עולה לז"א ונעשית חיותויות אל האלמנטים כמבואר אללנו בתפלת חול. פס"ח : (ד) תיבת פ"ב לת"ח כנפ"י : (ה) א"ש ראיתי לקחת דרך אב"א מארי ז"ל להתהל' מליל מ"ש ואח"כ מהני יוס' ה' דע כי ישן שמיום הא' שבשניו מתהל' ימי החול לכן ראיתי לבאר בתחלה ענין ליל חו"ט ואח"כ אב"א ענין שבת עמו אבל כל מה שאבאר עתה בענין ימי החול לא אבאר רק חלק מנוגע אל תפלת קדושת שבת כמו שביאר בנפ"ח וזה יהי' בהש"ת ליל מ"ש כו' : (ו) עיין ת"ח דף ו' ע"ב :

בק"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' מב"ד מבחי' נה"י דז"א שחסה ג' ברכו' אחרוניו והס' רלה ומודים ושיס שלום והס' סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היוצאים מהם כנ"ל. ונמלא כי שלשה ראשונות הם נלח הוד יסוד דתימח הנעשים מוחי' בז"א וג' אחרונות הם נה"י דז"א הנעשים ג' מוחין בטוקב"י וזכור כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימ' החול ואמנם לר"ך שהדע כי כפי מליחות התפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. והנני מבאר לך סדר הפי' ערבית דליל שבת ושאר התפי' יבאחרו כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערבית דליל שבת ג' ברכותיה הראש' הם נה"י דדבורא ששם יורד הז"א ה' וג' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושיס שלום הם ג' כי שם עולה הנוק' ופושין ג' מוחין מנה"י ענמם הנז'ל שם ג' ברכות ראשונות :

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אבל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמי' כנודע. ונמלא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דז"א מבחי' הפנימיות שבהם כנו' ובבחי' זו נקב' עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדרושים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעל' נשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכוין כי בזה היכולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב נתיבות וכנגד ג' שביעי שחס סוד נה"י דז"א שנעשו לה עתה משם מוחי' מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביחס השבת כל הספי' נקרא כשיעיות מסתמא דליה אמנם ג"פ שביעי שבו היכולו הם בנה"י ו) ואחר כך בו יכולו הב' יהו בחגיג' ואח"כ בו יכולו הנ' יהו בחגיג' כמ"ש במקומו בע"ה :

אין נה"י דדבורא בג' ראשונות. אמלא זה נה"י דאמא שנכנס לז"א.

מה הכוונה "יורד הז"א". איוו רירדה יש כאן? ז"א רק מקבל מוחין.

הגהה (ב) - חסר ששם יורד הז"א בנוק'. שמן ששון דף צי ע"ד אות ו'. גם שער הכוונות עני ע"ב.

ג' תפילות - ערבית שחרית ומוסף.

כוונת תיקון סדר ישמחו במלותיך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בתפלת המנחה. עוד אודיעך ענין חפי' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקו לאומרו בג' תפילות דיום שבת בערבית ושחרית ומוסף ובתפלת המנחה לא נתקן לאומרו ונעם הדבר הוא כמס' ל' כי כל עליות שיס בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר ז"ן יחד והוא כי בתפל' ערבית דליל שבת העליה ההיא היא כדי לקשר הנוק' עם ז"א ולהעלות' בג' אחר' שבו ובתפל' שחרית דשבת בלחם ובחזרה וכן בתפלת מוסף ובחזר' כל אותם התפל' הם כדי להעלו' את הנוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת הפלת מוסף נמלא' ז"ן שוין בקומת' ושומדים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו חפי' הנו' אלו אומר' ישמחו במלכותך לרמזו כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעל' כדי שישמח בה ז"א בעלה וגם אהנו בניה עם בני' שומרי השבת ג) אבל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הז"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדיוקנא דז"א כמ"ש במקומו ויקו' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אלו המל' מתרחקת מז"א ובעלה השמחה היא בחזרה התפלה דמנחה ד) **כוונת** אחת קדשת כו' והיא ברכה אמנע' דתפילת ערבית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבליל שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מזל החכמה הנקב' קדש וזהו אומרו אחת קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של תפילת ערבית' תכוין כי עד עתה היטה המל' בבחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ונעש' פר' בכל אורך נה"י דז"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמנעו' דז"א ונמלא כי תכלית התפלה של העמידה הזו היא לנררך רחל שחדוווג עם יעקב :

ויכולו שאחר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכוין כי עתה נכנסין בז"א ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דז"א מלך א' וזהו בענין ז"א. ובענין טוק' תכוין כי עתה מאירים חגיג' דז"א במוחין דליה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החגיג' מלבושים טוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמנעויות וא"כ נמלא כי הנוק' איינה עולה עתה ממש בחגיג' אבל עכ"ז היא מקבלת הארס מהם במוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיס בזה היכולו תכוין שם בחגיג' דז"א ונמלא כי יוכלו הא' שקבלו מן נה"י סיפה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חגיג' נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון חומר טומק ירוק כנודע. עוד מלאחי דרוס אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ שביעי ויכולו בליל שבת :

הנה בו יכולו הא' של העמידה עולים חגיג' דז"א ששם ג"פ שביעי הנו' בו יכולו וכללים בחגיג' וחגיג' עולים בל' דללס דז"א וחגיג' דבריא עולים בנה"י דז"א דלל' וכן כל המדרגות שהחזיקים עולים על הסדר הזה עד שנמלא שטולים נה"י דעשיה במקום חגיג' של העש' ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כנ"ל בסוד מחללי' מות יומת אחיך בו יכולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דלל' לעלות בחגיג' דלל' כדי לקבל הארס מהמוחין שלה אשר שם בחגיג' ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חגיג' נקרא מדת יום וחזר ענין זה :

והנה עתה בליל שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארס של המוחין שלה העומדים בחגיג' יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ס ברכת מעין ז' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה דש"ן היא בחגיג' ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחגיג' הנקב' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארס ממש אליה לכן היא חזרת מעין ז' ולא גמורה בז' ממש אחיך בו יכולו הנ' של הקדוש מקבלת הארס מנה"י דז"א ע"ד הגז' בחגיג' וז"ס מה שרררך לקבל הכוס בב' ידיו כמבואר אללנו וע"ש :

כוונת הקדיש שאחר העמידה תכוין ממש ע"ד ב' הקדישים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה יה"ו אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלף ה"י וי"ד ה"י וי"ד ה"י והנה הוא בני' יתקן ואמנם מ"ב הב' לא קבלתו ממורי ז'ל ואחר כך תאמר מזמור לדוד ה' רועי כו'. כוונת הקדיש האחרון תכוין בז' ע"ד כל ג' הקדישי' הג"ל אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלף ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בני' רי"ח ותכוין כי עם ל' אותיות שיס בברכו את ה' המבורך ובברכו ה' המבורך והס' יו יודי' יהי הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותי לעולם ועד כי הם יתיריים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכתה לקבל תוס' חלק הרוח דקדושת שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכוין עתה בזה הברכו האחרון לקבל בידך תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בברכו הא' אז"א שתקבל תוס' הגשמה בפרוסם סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכוין לקבל ב' בידך תוס' הרוח והגשמה. אח"כ תלך לביאת ובכניסתך לבית האמר בקויר ובשמחה יתירה שבת' שלום כי הוא כחוקן המקבל את הכלם בשמחה גדולה ובס' פנים ופוח אמן קיימת בחיים חיותה

דגוהת וביאורים : א) פ' יעקב הנקרא ז"א : ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד : ג) וזהו שמרי שבת שאינו בני ישראל משמרים הוונג מחול בשבת. פס"ח : ד) א"ש אולי מפני שבתפלת המנחה מחו ג' הראשים והס' יוסף ומשה ודוד ולכן אין אלו מוזכרים בתפלת המנחה המפחה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים ונתקן ג' פעמים כנלע"ד : ה) אבל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה כתי"ו : ו) פ' הם בנה"י משמעת דליה וכלית הפסות שנספק הספר גרם לפיל בשורה הקודמות נקרא שביעית משמעת דליה כו' : ז) פ' כנר"ל את ל' המבורך יש י"ו אותיות ובכרוך ל' כו' י"ד י"ד י"ד ל' פ"ו פ"ו משמעת הפס"ח :

אוחס ג"ר ד"א כשה' שם מקומו בימי החול אשר עתה בפת' מוסף בשבת עלה שם עולם הבריאה במקום ההוא כנ"ל. ואותם ג"ר מתגלים עתה בכח' האורות דאבא הממטיים והממטים במקום ויואלים לחון כי הו"ם נתגלו בשחרית דאבא. ומגלג כי ענין ה"ס"ת דמנחת שבת הוא ג"ר ד"א אשר הוא עתה שם עולם הבריאה במקום ההוא ואותם האורות של אבא הסמוכים שם מתגלים ויואלים לחון ולכן הם ג' העולים עתה בס"ת א' כנגד החכמה וא' כנגד הבינה וא' כנגד הדעת (ה) :

ענין

הפלת המנחה בלחש. דע כי בתפל' מוסף בחזרה עולה ז"א עד הכתר דאבא וטו"ק עלתה בפ"א ג' המלעות חנ"ת וג"ר חנ"ד וגם הכתר של א"י וא"י נמלחו שוין ז"א בכל קומת אבא וטו"ק בכל קומת אימא (ז) ועתה בתפלת מנחה דלחש עולה ז"א לבדו עד תי' י"ג דדיקנא דארי"ך שהוא המזל התחתון. **וביאר** הענין הוא זה דע כי בדיקנא דארי"ך יש שם ב' מזלות המזל העליון הוא תי' הח' והמזל התחתון הוא תי' הי"ג. **וסנה** מן המזל העליון עד התחתון יש שית תי' והס הח' והט' והי' והי"ב והי"ג והי"ד (בג) והס טוד ו' ספ' התקומות דכתיב דיקנא שהס' חנ"ת נה"י **אבל** כבר ידעת בענין סדר ההיכלות דפ' פקודי כי היכל הרטון שהוא ת"ת הוא למעלה מהיכל אהבה והיכל היות שהס חו"ג וכן הוא הענין בל"ח כי המזל העליון שהוא תי' הח' הוא הת"ת (ז) והט' הוא חסד. והי' הוא נבו' והי"א הוא גלג' והי"ב הוא הוד והי"ג הוא היסוד ומגלג' כי ב' המזלות הם ת"ת ויסוד (יא) **ובאר** נ"ל הקדמ' זו ומגלג' כי ג' התי' התחתון בדדיקנא שהס הי"א והי"ב והי"ג הם בחי' נה"י דדיקנא ובאלו הג' התחתין עולה ז"א עתה בתפלת מנחה דלחש ועולה ז"א כלול בארי"ך (יג) כמ"ס בביאר חתה אחד ישמך אחד כו' וא"ל נה"י דדיקנא נעשין לו בחי' ג' מוחין וסג' אחרות שהס נה"י ד"א נעשין ג' מוחין (לוק' ב"ד) ואח"כ בחזרת המנחה בקור' עולה ז"א כלול בארי"ך עד המזל העליון שהס תלת תי' אחרים הח' והט' והי' שהס סוד חנ"ת דדיקנא דארי"ך וטו"ק עולה בג' אחרות ד"א ונעשים לה ג' מוחין ומגלג' כי חנ"ת וחב"ד ד"א עלו בחנ"ת ונה"י דדיקנא דארי"ך ונשארות נה"י שלו ונה"י דאבא ונה"י דאימא למעשה בג"ר דאב' **האשמות ואלו נעשות ג' מוחין לטו"ק ומגלג' ל' חו"ג שם עליה כלל לטו"ק דדיקנא דארי"ך** . (בה) והטעם הוא כי הנשים חו"ג להס חו"ן כבודע אבל ז"א יש לו עתה דיקנא דליה כלולה בג"ר תי' שלמים כמ"ס בפ' נשא ברי"מ בפ' ברכת כהנים יברכך יי' אה ישא. והנה הם בסוד ג' שמות אה"ה כנו' שם ומגלג' עתה כי אוחס ו' ספ' תחתונות דאבא אשר עתה נשאר פשוטים כי כבר ז"א עלה כנגדן ז"ס (ג) תחתונות דדיקנא והנה"י שלו הם בג"ר דאבא וזו קו"ק ד"א עולה בג' תפלות דמנחה דלחש ודקור' ב"רס האלו התחתון דאבא. וז"ס ושחרתה חת השבת כי קדש היא בלשון נקבה ולא היא בלשון זכר להורות כי עתה הוקב' אשר היא עלמה עלתה באבא הנק' קדש וזו כי קדש היא. וז"ס מ"ס ז"ל לא זו מחבבה עד שקרא' בתי לא זו מחבבה עד שקרא' אחימי לא זו מחבבה עד שקראה אחי כמ"ד בבערה שטעמה לו אחי. והענין הוא כי בהיות' אלגו שוים בקומת' נק' אחותו וכשנודעו' עמו נקב' אשתו וכשעלה בג"ת דארי"ך שהוא בתפלת מוסף בלחש אז נקב' עשרת בעלה כנו' שם ואז נקב' אחי ועד"ו היא עולה כל קומת אימא עילאה בתפלת מוסף דחזר' ואח"כ בתפלת מנח' דלחש ובקור' כי היא עולה בחיק אביה ואז נקב' היא קדש וז"ס ה' בחכמה יסד ארץ והבן זה. והנה כבר נת"ל תכלית העלויות שעליהם ז"ו"ן ביום השבת שהוא בתפלת מנחה בקור' :

וצריך

שנדריך עליה העולמות כנ"ל כי מוכרח הוא שבעלות ז"ו"ן ממקומם יעלו כל העולמות אשר תחתיהם מדרגה אחר מדרג' כפי סדר המדרגו' שנתעלו ז"ו"ן ואין כח בקולמוס לפרש הדברים כנ"ל בענין סדר העולמות שחרית דשבת. אמנם נבאר בקצרה תכלית עלייתם עתה בתפלת המנחה שהוא תכלית העלויות

שחטטטף בליית בעת רטון. ענין ואני הפלתי שנהגו לאומר קודם הולאת ס"ת הענין הוא יובן במש"ל בענין זכא לזיון וזכה הבין מ"ס באדרא של נשא כי הדינין והגבור' תליון במלחא בסוד ומלך אשה זונה כו' וזה במלחא דז"א. הנה אורות אבא הם סתומי' חו"ג ז"א כטודע לפי שהם מתלבשים חו"ג נה"י דארי"ך ועיקר הסתומים וכסויים הוא בג"ר של ז"א ולכן שם במלחא דז"א מתגלים כל הדינים. והנה בימי החול בעת המנחה הוא עת לרה שכל הדינין מתגלגין אזי אבא במנחת שבת נקרא עת רטון כנו' שם באדרת האזינו ולכן אנו אומרים פ' ואני הפלתי להורות כי אע"פ שזמן המנחה בימי החול הם דינים קשים אמנם עתה בשבת הוא עת רטון רחמים גמורים. וביאר עת רטון יובן במ"ס באדר' האזינו כי במלחא דע"ק שהוא א"א אהפסט ביה חד גבורא עילאה דאקרי רטון (ה) ובג"ד אקרי מלח רטון. והנה עתה במנחת שבת מתגלה ע"ק מלח רטון שלו וע"ק נכפפים וכנעשים הדינים והגבור' דמלחא דרטון דז"א וחזור להיות גם הוא מלח רטון כמזכו וכדו גילוי מלח זה הוא כי הנה עד עתה עלו ז"ו"ן בכתר דארי"ך כנ"ל ועתה בתפל' מנחה עולה ז"א עד דדיקנא עילא' דארי"ך כמ"ס בע"ה ועולה (ג) בלותו התי' הנק' מזלח' המינחה טולד חסד והיו סוד הרטון העליון כמבואר אלגלו כי בחי' החסד העליון המהפסט במלחא דעתיקא הנק' עת רטון הוא עלמו יורד עוד ומתגלה במזל הח' דדיקנא דליה ומה שהי' נק' למעלה רטון נקרא עתה טולד חסד כי אותיות רטון מתהפטים לאותיות טולד והנה עתה אשר הז"א עתיד לעלות עד שם בתפל' המנחה לכן מתחיל זה הרטון העליון דבמנחת דעתיקא להאיר במלחא דז"א אשר עתה עולה שם עולם הברי' כנ"ל. ואז נק' עת רטון כי עת הוא סוד ג' אחרים אחרוני' של היכה דעת כמבואר אלגלו כי אותיות ע"ה הם בחי' המוחין (ז) והנה הם ד' מוחין כמנין ד' של דעת וזהו ענין עת רטון כי המוחין הם גטוים חו"ק המלח כטודע ונעשה עתה עת רטון ואז ע"י הארה זו הנמשכת לו ממונח עליון דעתיקא נבקעין ג"ר דז"א ואזכרי דאבא הממטים שם מתגלים עתה אשר ענין זה הוא ענין הס"ת דמנחת דשבת כמ"ס ולכן מקדימין פ' זה של ואני הפלתי קודם הולאת ס"ת. ואמנם ביאר הפ' עלמו הוא זה כי הנה (ד) נכפאר אלגלו כי ג' בחי' כלים יש בכל ספ' וספ' והנה (ה) בחי' אשר בדעת דטו"ק הם עולים בגימטריא כמנין ע"ה (ו) ואם תחבר גם כן עממה בחי' הנשמה שבתוכה שריא הויה חתה פשוטה בלי ניקוד שהיא נשמת המל' ויש בה ד' אותיות הנה הכל בגי' דעת. והנה עתה אנו לריבין לעלות חת הטו"ק דז"א עד תחת הרטון העליון לפי שז"א עולה עתה בתפלת המנחה עד הרטון העליון דעתיקא כמו שכתבאר אבל נק' דז"א אינה עולה עמו והרי היא נשארת למעשה במקום אבא ואי' ולכן אנו מתפללין ואומרים שגם היא אע"פ שאיננה עולה עד הרטון העליון עכ"ל תקבל גם היא שפע והארה מן האר' הרטון העליון המתגלה עתה במנחת שבת כנו' וזהו ואני הפלתי לך ה' עת רטון שהתחבר המל' הנק' תפלה ע"י יהיה שהוא ז"א ותקרא גם היא עת רטון כו' :

ונבאר

ענין הס"ת. הנה אחר שהמסכת אור קדושה האני' בעולם הבריאה שעלה עתה עד מקום ג"ר דז"א וזה הי' ע"י קדושה זכא לזיון גם המסכת מלח הרטון דעתיקא במלחא דז"א ע"י ואני הפלתי לכן עתה אנו מויליין ס"ת וקורין כי והענין שלו הוא כי בימי החול אינם מויליין ס"ת עד אחר תפל' שחרית לפי שבתחלה עולים אוחס העלויות ע"י תפלת העמידה בלחש ובקור' ואחר שעלו אז מתגלים אוחס האורות שהיו עד עתה סתומים (ז) אבל עתה הס"ת אנו מויליין קודם תפל' מנחה והוא כי אוחס האורות שכבר עלו בהם ז"ו"ן בתפל' מוסף דשבת הם הם המתגלים עתה במנח' ע"י הולאת ס"ת. וזכה יתבאר ג"כ טעם היות מספר העולים בס"ת במנחה ג' בלבד והוא כי הנה הז"ת דאבא נתגלו בשחרית בס"ת דשחרית אבל ג"ר דאבא אשר שם עלה ז"א בתפלת מוסף עדיין הם סתומים ולא נתגלו והם המתגלים עתה בס"ת במנחה. (כב) והענין הוא יותר מבואר כי

ז"א יגיע לויק לדיקנא

האשמות ואלו נעשות ג' מוחין לטו"ק ומגלג' ל' חו"ג שם עליה כלל לטו"ק דדיקנא דארי"ך

ועירא . והנה ז' כו' הגדולה שבה'ם דל"א נחלקה לבי ופעם
 ג' ג' כ' ג' חלקים הראשונים שבו שהוא מד סטורא הם לאו"א
 ונ"פ תחילת דמ"ה הם כחר דל"א והנה אלו נ"פ הנשארין
 לאו"א נחלקים באופן זה כי חז' ח"ה העליון שנחלקו הם ג'
 מ'ק"ס חז' או' כהכרת הוא שאפ"פ שחלקו בהכרת סימלא
 כל נח"ו או' נחז' ו' העליון כי כן הוא בכל העולמות העליונים
 שאפ"פ שחלקים באר כח הכל באותו חלק כג"ל נחלא כי
 ג' חלקים אלו הראשונים נעשין בטרם ו' א' וכשהמלאכה כזה
 וא"ז הם ג' ואותיות שהם עולמן הג' חלקים שנחז' עליון של
 ס"ט באופן שהוא וא"ז וא"ש אלא ג' חלקים והנה החלק העליון
 שהוא ו' ראשונה ממנו נעשה גופא דאבא ומ' אחרונה גופא
 דאמא ומאזת א' שנחמלע הוא"ז נעש' ב' יסודות דאו"א ולכן
 טעם יסודות באמלע הוא"ז כי הם המיוחדים אם שיהן
 וע"י מודוניים . אמנם אח"כ (ח) שמעתי ממורי זל"ה באופן
 אחר והוא כי אלו הם ג' חלקים שיש נחז' העליון דמ"ס דל"א
 כב' חלקים הראשונים מהם נעשה לאו"א ב' דעות והחלק כב'
 ממנו נעשים כל ב' גופים דל"א . וכדי שפירן ענין זה העב
 אך מחלק כב' מספיק לב' גופים דל"א נקרים לך הקדמה
 (ב) א' דפ כי יש ב' מיני זוניים הא' נקרא נשיקין (ג) וכב'
 הוא זוג ממש ועדע שקודם זוג סאסן גופי לר"ך שיקדים
 אלו זוג העליון רוחי שהם הנשיקין בסוד ויסק יסקב לרחל
 ומבשרינו נחזה אלה ששחלה מקדים הנשיקין ואח"כ הוא .
 ואמנם גם הנשיקין הם בסוד זוג ולכן מלינו בגמרא שאקרא
 זוג בלשון דבור שהוא צפה כמ"ש במ"ס כוונות בתפנה ראוב
 מדברים עם א' אחרו לה מה סינו של זה יש מ"ד בגמרא
 שפירש מאי מדברת ננעלת פ"ש גם הפסוק קרא הוא כב'
 אכלה כמ"ס כן דרך אשה מנאפס אכלה ומחמה פיה וגו' והבן
 זה . גם כזה סבין מ"ש ה"ד לאלתר עון (ד) שכראק בתוך
 פיה פ' כשארם מזדווג עם אשמו אז בהכרת מתחלה הרוק
 ומסכהה בסוף פיהם והוא קודם אל הואו והוא פ' לו ואמנם
 לסיח זה הואו עליון ורחמי מאד לך בחלה מקדים זוג
 נשיקין לזוג החתון . והענין כי חלה מהמוררים נ"ד באדם
 להזדווג שהם נחז' ג' מוחין דבריאה ושילאין העפע היא
 מזוג הפעפה פ"י ואחר שנוקבא העליונה שהיא בינה שנראש
 נעלה הפפה מסד זוג אז מורידה למטה ביסוד ומחמת
 לגלח אל הנוקבא . נחלא שבמחלה מזדווג האדם מיה וביה
 להוציא הפפה של ממוחן שלו ואח"כ יורדת עד ביסוד זו
 ואז נעשה לאשמו ביסוד שלה . וענין זוג זה העליון דנשיקין
 הוא באופן זה . דפ כי הכה נדפ שכל ספירה כלולה מ' (ה)
 והנה חכמה דל"א הוא סוד מוחא סמימאה דליה יש כה
 י"ם ומשפטו כולם ברישא לחדיה וביסוד שלה הוא הפך חכמה
 ח"ם ח"ך ח"ס (ו) והמלכות שבה הוא הגרון (ז) ואמנם
 גרון זה נקרא בינה בערך שאר הגוף כעודע שחלהה בגוף
 הוא מחסד ולמטה וא"כ סיוס הראש שהוא הגרון נקרא בינה
 והוא המלכות והנוקבא של חכמה שהוא פ"ס ומזדווג החכמה

ועמה בסוד הח"ך שהוא היסוד פ"ס הגרון שהוא מלסח אקרא
 בינה כג"ל . (ח) גם שמעתי
 ממורי זל"ה באופן אחר והוא
 שהחכמה עלמה הוא הח"ך
 והגרון הוא הבינה ולשון הוא
 המכריע בנתיים והוא הפפה
 שבין חכמה לבינה שהוא בריש
 כג"ל ואלו הם שמוס קדושים :

דפ כי סוד החכמה
 הגרון כעודע מארר"ו
 וכס בבינה וכס גימטריא
 אנ"פ גימ"ט בח"ך והם נחממה
 אלויות ח"ך מ"ה גימ"ט גימ'
 כג"ל ואלו הם שמוס קדושים :

בריש המער הוא היסוד המזדווג בזוג סאסן והלשון הוא היסוד
 המזדוג זוג עליון והנה טרפ אלויות אחפ"ה שהם בגרון
 וגימ"ט הם בח"ך . והענין שהחכמה הוא כעודע לחסדים
 והבינה הוא עמדה דגבורה ולויות גימ"ט הם כ"ה שבח"ך
 שהוא חכמה ולויות אחפ"ה הם כ"ג שבגרון שהוא הבינה .
 וזוה סבין מ"ס בארדה האזע רל"ה אלא ויחא אספון ויאן
 בלויאל פ' שבח"ך הפה הג"ל יש מ"ג שסם פיה ואלא זה
 כדז א לך אחפ"ה בגרון א דמריד מלכין ק דמריד ונתיים
 ט' כי אלו האלויות הם נחז' כ"ג לך לויות גימ"ט שסם
 החסדים פליהם נאמר כנחמדים וגו' ומחוקים וגו' וגם פליהם
 נאמר ויהי מעשה הדרקה שלט כעודע שאדרקה שטמן לדיק
 לדרק הם החסדים הנקרא שלט ולדרק הוא לדרק שהוא רימן
 נגזר בזכר שסם נחז' גבורות מהמחוקים פ"י החסדים שסם
 כ' ואז מדרק נעשה לדרק וזה טוה מל"ס דרק והנה בגרון
 הוא נקודם לין שבבינה ושם הם כ"ג אחפ"ה . ועם זה
 שאמרנו לא יתלוך אלו בשמוס שמעתי ממורי זל"ה כי
 הח"ך מספשאין לים כל א' מן וראשיה למעלה בשוחין
 וסופן מסחימין צפה ויש הח"ך כח כסיוס דחכמה וגרון כח
 כסיוס דבינה שהוא נקודם לין שבה והלשון הוא יסוד של
 הח"ך הממשך ה"ה גימ"ט וס"ג אחפ"ה . ואז הוא שס בסוד
 מ"ד סודין מח"ך אל הגרון ובסוד מ"ג העליון מן הגרון
 אל הח"ך והוא סוד הרוק כיואל מח"ך וגרון כג"ל בגמ' . ח"ס
 וסלן מחאן דא לרא בלישן פמלל רבדבן ס' כי הוא פלשן
 המזדוג (ט) לכן סלס מחאן ליה כי הוא הפיקר וממנו
 תולדות חיים . (א) והנה אפ"פ שאלויות גימ"ט לו לויות
 אחפ"ה אינם אלא ד' (י) פכ"ז הם כ' ולא קבלתי טעמו . והנה
 ז"ס שא"ל כל דבור דבור שילא מפי פקב"ה נברא ממט מלאך
 אחד והענין כי המלאכים נבראים פ"י זוג רוחני העליון הם
 ולכן חיים וקיימים לעד אך כב' אדם בל"ס פ"י זוג סאסן
 גופני שהוא פנחי היסוד עם המלכות לך הם חיים . ובמ"א
 נסבאר ענין זה . (יא) עוד יש יסרון א' אל זוג נשיקין כי
 הפפה היא יולדת מהמזדוג ממש דבריאה . אמנם זוג סאסן
 אין הפפה היא נמשכת מהמזדוג עלמן אלא פנחי ה"ה
 המתפשטין בגוף מהסוד עד סוד ושחור כלל זה בדרך והנה
 טרפ שאין לך טפה יורדת מלמעלה מ"ד שאין טפיים סלקין
 כעבר מ"ג . והענין שהלא נודע שבריות העולם היה פ"י שס
 מ"ב הערמ מכראשית עד כ' דעבה וזו הפפה דדטרא אמנם

יסוד בחיך ומלכות
 גרון

21591

הגרות וביאורים (ה) שער פ"י פ"י שער כ"ס פ"י פכ"ס פ"י : (כ) למיל פ"י : (ג) כנס כדאש יל"ה ריש כלן היסוד לשון וליך סודין קריבו נפש שסן
 ענין זוג נשיקין וכו' והמשך דחבר סודין ואלו נפולו כסוד ככל סודין וכן כסן נפול"ה אחר גמר כל נקודות סודין כסוד נשיקין כסן
 פכ"ס וכו' ימלא סודיו . שפן שפון : (ד) רל כל זמן : (כ) פין מ"ה דל"א פ"י : (ו) סירה דעדה דהיסוד הוא סירה דריש חסו ח"ך פ"ה שפכ"ס שס
 הוא פ"ה סודו היסוד . פ"ה : (ז) סם דל"א פ"ה : (ח) ח"ל כ"כ שפן שפון ככר סכסדי חזון כה שפכ"ס כסוד פ"ה בינה אינו עם בינה דל"א אחר יל"ה גרון אלא
 עם סלכות דמ"ס ואל"א אחר הוא בגרון ונקרא ג"כ כסם בינה פל עם כרינה אחר עם . שפן שפון : (ט) כנס פירוח דכרי רישו לשיחין כ' ששועת אלו הוא כ'ך
 וכוא כי בפפ"ה א' כסן כי הואו הוא ח"ך יסוד דהכפס מ"ס דל"א עם כעלכות שבו שהוא פלכות דמ"ס כסודות בגרון שהוא רישו דכללות אפסם בבינה ככללי
 אחר היא בגרון לא כב' רינה דום הואו . וכשפוס שניכ שול באופן אחר וכוא כי הפכפס ככללותה הוא הח"ך וכרינה הוא הגרון וכל"ן כעבריה מריהם הוא
 כדמש שבין מריב וביינו שזדוניים ח"ר ככללותה שהוא מ"ס ככללותה עם בינה ככללי כענין פ"י כלשון חס ונח"ה כחולקס . ונפש שחזר כענין הוא קודם לין
 שבינה כי חו"ר שפכפכ"ס לים כ"ל פ"ס וראשיהם לפעלה נשוחין וסאסן סחידיין נפש וסם ח"ך כ"ס כסיוס דהכפס וגרון כ"ס כסיוס דבינה שהוא נקרא לין
 שכי וכל"ן הוא יסוד של הח"ך לא יתלוך . והוא דלשון הח"ך הוא מנפס אלא שהוא היסוד של הפפה ומזדוג הבל"ה עם פלכות שבו כענין כפ"ס כשפ"ה א'
 יסוד זה שפ"ה הוא ח"ך מזדוג עם סם אקודם לין דבינה ככללי כענין . ופין כענין כ"ס דף מ"ה כפ"ס והנה לנען כ"ס כ"ס . שפן שפון : (י) לויות :

יפה שעה

כטק"ה יפ"ס : (א) והנה אכ"פ באותיות גימ"ט לו לויות אכ"פ אינם
 אלא לו לויות עכ"כ הם כ' ולא קבלתי טעם ולמ"ד אפסר כי נ"ס
 כל"סם באות א' יפן הם תרי פלגי גופא וכן שריהם הם חד גופא שלט
 כעודע שם והנה נהבאר כי זוג החתון דיסוד איט נמשך ממנו טעמו
 אלא מהח"ה אחר שנתפשטו בגופא כ"י כעבר זה כפס כפמ"ס כסן

הוא כ"ה

שמן ח"ג דרוש ערבית ש"ק פי' על ש' הכו' ופרי עץ חיים ששון

יש בו חסין נב"ה דה"י מלובש בנ"י דאימא וסחמ"ן
 שכלל נמשך כמנן אברהם ונב"ה שבוך נחמה נב"ר
 והד"י שביסוד נחמה קדוש נבחי' וא"פ דג"ס א"ך נבחי'
 וא"פ דלחו' נמשך כולו כמנן אברהם וכן מוח הניכס כולל
 ח"ב ח"ו"ג המלובש ג"כ נבחי' דבינה דאימא נמשך כנב"ה
 מנן אברהם וא"פ דלחו' וא"פ דג"ס וכן עד ז מוח הדעה
 דחו"ג כנחמה וא"פ דלחו' וא"פ דג"ס כנב"ה מודים
 חחי' וסוף ועיין בס' עו"ה ונב"ה שלום בסופו דל"ז ד"ה
 דרוש ב' וכו' והי"ן דל"ד ע"כ [שפ"ח פ"ג דשבת] עוד פי'
 בענין ז' מרגל' אלו שבז' ברכות שהם חגי' נב"י לעיל דרוש
 קב"ש דס"ה סע"ד כמזמור לדוד וכו' ש' המלוא פ' חלוא :

(ב) ש"ם

ואח"כ אלו ממשכ"ס אוחס לבחינה כחר של
 נוק' ע"כ הן חמה דאין זה כדרך החול דלא
 מלינו כן בחפ' דחול ועיין לעיל דרוש ו' מדדושי עמידה
 דחול ולא ידעתי מה נשמרה .

(ג) ש"ם ג' מכלן וג' מכלן והי"ה כמלע"ת וכו' לעיל
 דרוש ויהי נועם ונעם אוח מ' :

(ד) ש"ם

"ה אדני" כמבואר אללנו בק"ש דשחרית דחול
 במילת ועד דבשכמל"ז ע"כ [י"ה אדני' זו היא
 בחי' שם המרגל' שבנוק' הנו' דדרי' הקוד' וכלן נה לאשמועי'
 שהיא נבחה שבה ומ"ש כמבואר אללנו בק"ש דחול במילת
 ועד פ"ו דשם נבחר כי כהר דנוק' היא שם אדני' ויש בו
 ד' פעמים היה בפסוקים ואם נחבר עמהם י"ו אורות שלוקח'
 כחר לאה בד' דלחד הם גי' ועד וחס במס' י"ה אדני'
 יע"ש סוף דרוש ו' דק"ש ויש חסור לשון וכו' נכתי לבוסף
 א"ך לא ידעתי מי הכרימו להביא זה דנראה לכאורה דאין
 לו קשר אל האמור רק זה רמז בעלמא דשם אינו מבואר
 כדדיא נבחר דנוק' שם י"ה אדני' . מ"ש כי ג' ראשונ'
 הם נב"י דאימא הנעשים מו' בי"ה ע"כ ומה שלא נקט
 גם דאבא מפורש במ"א דבשאר חיתא ר"ל וגם דאבא יען
 שאבא מלובש גו אימא ועיין בע"ה שכי' פ"ה .

(ה) ש"ם בג' השמות היוצאים ממנו כנ"ל ע"כ לעיל
 דרוש הקודם וחס בבחינה הנו' מרגל' הנו' .

מ"ש וכו' כלל זה בכל השפלות ואפי' בחפ' החול וכו'
 עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול . מ"ש כפי
 מציאות החפ' כך יהיה סדר הנו' ולא כל השפלות שוות פי'
 כנו' לקמן דרוש שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה
 דשחרית יע"ש וכו' דלחם הוא כפול' דכה"י חזרת חגי'ת
 וכו' יע"ש כן שמעתי מפרשים :

(ו) ש"ם הכה בחפלת ערבית ליל שבת ג' ברכותיה הראשו'
 הם נב"י דדטרה ששם יורד הז"א וכו' וכן נב"י
 בפע"ה שבת ספי"ג ולא זכיתי להכין פירוש דבריו ולא נר'
 שהיה כן הנהה א"ש כך מלאחי ולא עוד ע"כ כן כתוב
 בגליון וכן לקמן דע"ג בע"ג והי"ן דק"ז ע"ג והוא דרוש
 ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה דשבת וכו'
 [ושם אוח י"ז] [ואפשר לפרש ג' ברכות ראשונות הם נבחי'
 מוחין דנב"י דדבורא שהוא ז"א ששם יורד הז"א פי' יעקב
 הנק' ז"א ג"כ כנודע וג' ברכותיה אחרונות הם כי שם עולה
 הנוק' רחל ונעשים לה ג' מוחין מנכ"י ע"למס הנו' ועיין
 עליה וירידה זו שהוא יורד והיא עולה עיין מ"ש לעיל בדרוש
 שנינו החפ' דניע אוח ע"ז יע"ש ורבינו קי"ר בלשון :

(ז) ש"ם

סדר 'שמחו וכו' ונעם הדבר הוא כמל"כ כי
 כל העליות הוא כדי לקשר ז"ן יחד וכו' במ"ש
 כמקומו ע"כ לקמן דרוש ענין שחרית של שבת דע"ג סע"ב
 ד"ה כונת חפלת עמידה וכו' לעיל ד"ה ע"א והוא דרוש א'
 משינוי חפלות נמלא דזמן היו"ה ז"ן כוללים שוים
 בקומחם יחד הוא כנב"ה בחפלת מוסף כנו' לקמן ואח"כ
 ואח"כ חזוניהם הנעשים בכל חפ' וחס' שחרית לחם וחזרה
 וכן בחפלת מוסף לחם וחזרה כנב"ה שים שלום מה עיניכם
 דע דכל אוחס חזוניהם הם דיעק"ר ז"ן הקטנים א"ך לא
 ז"ן הגדולים דכללות השבוע דזמן זוג ז"ן הגדולים דכל
 השבוע הוא במילת אחד דבחר דמוסף שבת עיין כל סדר
 העליות

הסקדמות דע"ז ע"ד ונכ' עו"ה דס"ו דשם הקשה רבינו
 במילת דופרום ויהיה בשחרית דחול כשחרית דחול
 שנכנסים כל המקיפים כי כך הוא ליל שבת כשחרית דחול
 יע"ש נמלא דדומי' סדר החפלו' א"כ מה ענין לו' הופרום דוקא
 בליל שבת ולא בחול וגם ענין עליה החסדי' עשה ולא בקו' הכל .
 (ח) ש"ם אבל המקום הוא קמן ור' דחוק וכו' פירוש
 להיוחס ב' חסדים המגולים דנו"ה וב"ש כת"ח
 חוק' היסוד דז"א שאפשר ירדו למטה ביסוד ירדו במרוצה
 וחזריוטול' דרך א"ה למעל' כח' באור' בע"ה שכי' פ"ב וספ"א .
 (יח) ש"ם ח"ם משרז"ל בענין סכך הסוכה גי' לנחמילה
 דרך שלא יהיה מעובה כמין בית וכו' במס'
 סוכה דכ"ז . כאן נ"כ ח"מ ק"ל שניין סוכה דחג אינו לזה
 כלל וכו' עיין לקמן סוף דרוש ד' דסוכה מ"ש רבינו דלעיל
 שם נחמילה אמר דסכך סוכה הוא בחי' ח"ה דחי' שנבחר
 דז"א כולל בו כל ע"ה שחמיו ואח"כ אמר שסכך הסוכ' הוא
 בחי' מסך דופני יסוד דחי' הנפרס עד דופני גוף דז"א וז"ע .
 (יט) ש"ם כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כנודע ע"כ לעיל
 דרוש ו' דעמידה דחול כנב"ה ש"ש ובכ"מ .

(ך) ש"ם פסוק ושמרו בני ישראל שוהגים לומר הוא
 לפי שהלילה הוא בחי' שמור ע"כ וז"ל וכיום
 למה לא חיקינו פ' לו' כנגד זכור ועוד מה ענין כאן בין
 ברכה שהכינו לעמידה ולא קודם או אחר כך ולא יהיה
 הפסק ועיין בס' ש"ן בדיון חמין יע"ש :

(כא) ש"ם קדים של קודם העמידה לא קבלתי ממורי
 ז"ל וכו' עיין בסדור להרב ש"ש זל"ה וז"ן
 שנוי כלל בסדר הקדישים והוא כמו הקדיש הראשון וזה
 נבחי' המ"כ שהוא דלפניו כנ"ל ועיין מ"ש לעיל בענין
 הקדיש אוח א' יע"ש וכן נח' בפע"ה שער שבת בפ"ב :
דרוש א' פע"ה ש' שבת פי"ג לעיל דרו' ג' דס"ה ע"ז
 ד"ה ענין קדיש וכו' ודרוש א' דקב"ש דס"ז
 לקמן דרוש ב' . והנה מה שיש להכין בדרוש זה בענין
 סדר הו' מרגל'ן כנבחי' לעיל דרוש א' דקב"ש
 אוח ח"ן עוד שם דל"ך אפשר להיות אלו הו' שמות כנגד
 חגי'ת נב"י ב' ברכות של העמידה אחר היות הג' ברכות
 ראשונות של העמידה נבחי' חב"ד ולא חגי'ת וכן הו' שמות
 אלו הם כנביאה וברכות העמידה הם כאל"י יע"ש ובדרוש
 שאחריו ד"ה סוד קבלת שבת אוח ו' יע"ש . מ"ש כמ"ש
 בענין קב"ש וכו' לעיל דס"ז דרוש א' דקב"ש . מ"ש כי
 כפי ערך עליה ז"ן דרך המדריגות אשר אב"ר לך בכל הפל'
 וכו' לעיל ד"ה ע"א והוא דרוש א' משינוי חפלות לק' דרוש
 ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפ' עמידה דשבת וכו'
 והוא דחפ' לחם שהוא נבחי' או בחגי'ת בחזרה וכו' נמלא
 דאין שנוי כלל בענין אלו השמות של העמידה בכל ד' חפלו'
 הנו' שאפי' שעולים ז"ן במדריגה יחד עליונה עוד הם
 ע"למס ז' שמות אלו :

דרוש ב' לעיל דרוש הקודם ויש דרוש ו' דעמידה
 דחול דל"ז ע"א ופע"ה שער שבת פי"ג עוד

לעיל דרוש ענין בית הכנסת ד"ג ע"ג ד"ה והואיל וכו' .

(א) ש"ם ד"ז כל בחי' ג' ברכות ראשונות שהם אבות
 ונב"י וק' השם הם חמ"ד בגי' ספירות אחרונות

שהם נב"י דאימא דנעשים ג' מוחין בז"א ע"כ עיין לעיל
 בדרושי עמידה דחול דרוש ו' ועיין בסדור העמידה להרב
 ש"ש זל"ה וכו' ויראה שם דאין זה בדרך החול שהרי ברכת
 מודים תחילה וסוף הוא המשכה מוח הדעה הטול' דז"א
 ואינו כנב"ה אחר קדוש כנז"ל . א"ך דע וכנן הי"ב דאין
 כל זה מדבר אלא נבחי' המשכה המוחין דלחו' ופנים
 דפנים דמוחין דחכמה וממשך מלובש נבחי' דחי' נב' ברכות
 ראשונות אבות וכו' וקדושת השם וכו' כסדור ועיין
 בהקדמת רמב"ם הנ"ל כנ"ל וזה פשוט לעובדי ה' ככונה
 ועיין בקונטרסי' פתח עינים כנב"ה מנן אברהם ואחר
 שנחקן מוחין דחכמה ודבינה כנב"ה אלו אח"כ כמודים
 הוא בחי' המשכה מוח הדעה דחו"ג ונמלא דמוח החכמה

מדבר על הברכה
 האמצעית

יעקב יורד, רחל
 עולה ויש זוג
 בערבית שיהיה
 בשים שלום
 (שמן ששון עז
 עז אתו טז')

אתה אומר שמוח
 הדעת הגיע בהאל
 הקדוש . אבל בסידור
 זה במודים !

שמן ח"ג דרוש ערבית שק פ"י עד ש' הכו' ופרי עין חיים ששון צא

(א) שם ואעפ"י שלעיל [לקמן ד"ה אח"כ דרוש ח' ד"ה ענין הקדים וכו' דע"ל ע"ג] כי ג' מלת חקל הפוחץ קדישין הם ג' בחי' עכ"ל וכו' עיין בס' פתח ס' שבת פ"ג הלשון יוחר מחוקן וז"ל ואמנם אעפ"י שביארנו לקמן כי חקל הפוחץ קדישין הם ג' דרגין דנהי' ומנ"ח ומצ"ד עכ"ל גם כהיוחס בשדכ' לבד שהוא בחי' נהי' דז"ח נקרא חקל הפוחץ קדישין כל ג' חיבות אלו ובענין כי כל קדוש הוא בחכמה שהם המוחין ועמה בשעלתה לנכ"י דז"ח ונעשין לה מוחין ממש כפר' גמור נעשה חקל חסו' קדישין כי קדישין הוא בסוד מוחין רק שהם מבחי' נהי' דז"ח לבד ע"כ לעיל דרוש ח' דקבלת שבת דס"ד סע"א למלא דבין בקב"ש בשדכ' שהוא בחי' חיטו' השולמות נקראת הבחי' חקל הפוחץ קדישין וכן בפנימיות שהיא כנסיית הכשמות בחפלת ערבית נקראת חקל הפוחץ קדישין ופוד יש אופן ג' כנז' לעיל בס' הכו' ד"ג ע"ד דכיום נק' קדישין יע"ש .

(ב) שם לפי' שכל בחי' קדש הוא בסוד מו' כי כל קדש הוא בחכמה ע"כ לעיל בלוח י"א בחכמי בזה יע"ש .

(ג) שם וכל בחי' שדה הוא בנכ"י כגיל בדרוש"י שקדמו ע"כ לעיל ככ"מ ובפרט בדרו' החו"ש ובדרו' ח' דקב"ש .

(ד) שם ודע כי ביום השבת כל הספירות נק' שביעיות מכטרת דיליה אמנם ג"פ שביעי שבת סייטלו הם בנכ"י ע"כ פו' הם כנה"י מסערת דילה ועיין לעיל דרו' החוס שבת דס"ג רע"א ושם נחבאר טעם כל ספירו' ביום השבת נקרא שביעיות יע"ש :

(ה) שם ואחר כך בויכולו הכו' יהיו בחג"ת ואחר כך הכו' יהיו בחב"ד כמ"ש במקומו ע"כ לקמן ד"ה ואח"כ וכו' ובדרו' שאחריו דרו' ח' דע"ל ע"ג ד"ה ענין הקידו' וכו' .

(ו) שם וכבר ביארנו לעיל כי החג"ת מלוכס"ס חך נהי' וכו' לעיל דרוש ב' לקמן דרוש ח' .

(ז) שם הנה בויכולו ה"א וכו' כגיל בסוד מחלליה מות יומח ע"כ לעיל דרוש החו"ש ד"ה אם תשיב משבת רגלך דס"ג ודס"ג ע"ג והוא דרוש ב' ענין ערבית ליל שבת .

(ח) שם ואינו יכול לעלות רק עד נכ"י הנקרא מות לילה וכו' פו' פעל גבי החג"ת כנז' לעיל ד' ס"ז ע"ד והוא דרוש ב' יע"ש לקמן דרוש ח' רע"ג :

(ט) שם כי נודע כי כל חזרת העמידה כגון היא בחג"ת ולכן בשחרית דחול שביח עולם ממש בחג"ת הנק' מידה יום ע"כ לעיל דרוש ח' דחזרת העמידה דחול וככ"מ ופירושו שחול עולה בחג"ת ממש ולא עולה נכ"י ע"ג חג"ת לא כן עמה שביח עולה בנהי' שע"ג החג"ת פעלו כבר נקבלת שבת כנז"ל ואין זה נקרא עליה בחג"ת ממש לכן הוא מעין ז' ועי'לקו"ת מבו' ובפרט כד"ה עוד וכו' .

(י) שם וז"ל מה שצריך לקבץ הטוב בב' ידיו כתבו' אללינו ע"ש ע"כ לקמן דרוש ח' .

(יא) שם כונת הקדיש שאמר העמידה וכו' כבר כתבתי לעיל בקדיש ח' יע"ש :

(יב) שם חכוין עם ל' אוחיות שיש בנכ"ו אח' ה' המצורף וכו' [שלאמר בחזן ויש בו י"ו אוחיות וגי' חכוין בענינה ברוך ה' המצורף ביד' אוחיות שיש בהם והרי נשלים ל' אוחיות כך היא הנכ"י בפע"ה ספי"ג דשבת יע"ש וכאן יש ט"ם וכחוב כחך יוד במקום י"ד :

(יג) שם ואם אמך קיימת הנשק ידיה וכו' וסוד הפנין וכו' שנכנסים בז"ח בחי' המקיפים שהם סוד ל' דל"ס וכו' וז"ל דנקט לנשק ידי אמו ולא ידי אבי דלפי הטעם דנקט שנכנס בז"ח מקי' ל' דל"ס גם ל' דל"ס נכנס עמה בליל שבת במילת ופרום כנז' לעיל בדרוש ב' ודרוש ג' בכוונת הופרום ובי' לריך לומר ג"כ לנשק ידי אביו וז"ל ידי אביו נמי בכלל דלריך לנשק ועפ"י דנקט אמו לכיות הכל בחי' ישו"ת שטוע' ע"ה ש"מ פ"א] שבחול הוא התשבת המוחין מישסו"ת ונמת סדר המשכחם בו' ימי החול בחי' הנה"י שבהם עד קבלת שבת ועמה בקב"ש מחמי' ליכנס בחינה ל' זל"ס קלה דייסו' לאט לאט עד

העניות נקמן דע"ג לעיני דרוש ח' שמי' התשל' אות מ"ב ועיין בס' תורת חכם דכ"ד ע"כ ובקונטרסי' פתח עינים כהקדמה טולח לענין חפלת ערבית ליל ש"ק הארכתי לדעת איזה נוקבא היא זו העולה עד כחר דמוסף יע"ש .

(ח) שם אבל בחפלת מנחה דשבת כוונתינו היא להרחיק הד"א מן הנוקבא וכו' לא זכיתי לכבין אך אפשר זה אחר היותה עם רגון ובי' לריך לכיות השמחה שלימה בלוחי העה ואדרכא בטלה בשמחה ואפשר דזה יהי' לעתיד לבא ויהיו ב' משתמשים בכחר אחר [ודע דלוחס היוונים הנעשים בחפלת מנחה בברכת ש"ס שלום הוא דפרטות דלוחס הפלס עמלה ולא דרוין כטוללים דכל השבוע דנלפסה בחי' הוא שמתרחק ז"ח מנוקבא כנודע .

(ט) שם ולפלות אח' ז"ח בדיקנא דז"ח כמ"ש במקומו ע"כ לקמן דרוש הפלת מנחה ש"ק וז"ל מה ענין עליה לדיקנא דנקט ולא נקט לבחי' ו"ק דז"ח שהרי דיקנא דז"ח חפייח על אי"ח כמ"ש בהד"ר ובע"ה פ"ג פ"ב ובכ"מ וח"כ כשהכחר דלוח' הם בגרון דז"ח והדיקנא מכסה לוחס אך אפשר היות אחר שכבר זיין עלו בחפלת מוסף בכחר דלוח' ולא יהיו חופסים ג"כ ו"ק דדיקנא אך דע דאין הדברים כפשטם דמ"ש שטולה בדיקנא ר"ל חכמה מ"ם ונגלגלה ולכיות שהדיקנא שרשה נמשך נחמ"ס כחר דיקנא וכן כחר כנ"ס דניו ע"כ והחדש דיד' ע"ה וע"ג ד"ה וביום שבת וכו' נמשכים ב' גלמים דמוחך דנכ"י דמ"ס דז"ח בלחם דמנחה וכו' גלמים דמוחין ונח"ת דמ"ס דז"ח ובהם כלולים נהי' דנגלגלה דז"ח בחזרת המנחה לפי' נכ"י וחג"ת דבחר דרוין יע"ש [ונגופא דז"ח מלוכס' חוך אי"ח וזיין וכפ"וליס זיין בלוח' גם אי"ח בכלל ועמה במנחת ש"ק כניע עה לעלות זיין בדיקנא שהוא רישא דז"ח מ"ס בחמי' הפעולה אשר אין אי"ח מלגשים ריפה דז"ח ועי"ה ש"ל פ"ן

(י) שם כונת אהב קרבת וכו' כי נודע שבילי שבת נעשית בחי' מו' אל המל' ע"כ פי' דכיה העול' בליל שבת אבל לא דז"ח כנז' לעיל דרוש ב' ובע"ה ש"מ פ"ג שם מפורש שהיא העולה והיא המקבלת עמה המוחין ואין פליה בלי המכסה המוחין אך ז"ל דאין אפשר שהיא מקבלת מוחין אם לא שז"ח מקבלת חחילה ועיין לעיל דרו' ח' דק"ס דחיל דכיה ד"ה וזכה חבין היות בשחרית השבת ד' חפ' וכו' וכוף דרוש ו' דעמידה דלוח' רע"ה ד"ה וזכה נחישבה שאלה כנז' כי הנה ח' אפשר ליעקב להזווג ברחל אם לא ע"י מה שמקבל מן ז"ח כנודע יע"ש נמלא דכ"מ ז"ל כך חחילה מקבלים העליונים ואח"כ החחוחים [עיין לק' ד"ה ויכולו וכו' ודרוש ח' ד"ה עוד וכו'] .

(יא) שם ונודע כי כל בחי' מוחין הם מזל החכמה הנק' קדש ע"כ וכן כתב ג"כ לק' בסמוך ד"ה ובבאר וכו' ודרוש ג' ובפע"ה שער שבת פ"ו ועיין ג"כ לפי' דרוש ג' דס"ח שהחכמה נק' קדש בסוד ושמהם את השבת כי קדש היא יע"ש אך ז"ל איך כל בחי' המוחין שהם חב"ד הם מזל החכמה ועיין בפ"ה שכ"כ ספי"א ומשם תבין בסוד כולם בחכמה עפ"ה וכל כוונתן כלולים בחכמה יע"ש וזה נראה טעם כל העזרה נק"ש ועמידה עד ברכת מגן אברהם לחקן מוח החכמה כנז' כסודור להרכיב ש"ס זל"כ ועיין בהק' שם בסופו ואח"כ ממנו נמשכי' חקון מוח ביל' ואי"ח יע"ש

(יב) שם ענין העמידה של חפלת ערבית חכוין כי עד עמה היחה המל' בחמי' נקודה תחת היסוד פכ"ס וכו' לעיל דס"ז ע"ב דרוש ח' [ודרוש ב' ע"ד] ועיין שם מ"ס בלוח' ב' כזה עוד לעיל ד"ה ע"ה והוא דרוש ח' משנוי החפלת תורת חכם דכ"ד ע"ב :

(יג) שם כי בכל פעם שאומרים ויבולו יש בו ג"ס אלד"ה וג"פ בביעי ע"כ עיין מבו"ש דע"ז רע"א לקמן דרוש ח' ד"ה חז' וכו' ועיין שם מה שנסתפק רבינו בנ"פ אלד"ה אלט יע"ש וזה כה"ד נכתוב בזה שאר הליונין .

(יד) שם ונק' מקי' החוס שבת כמבו' באור' לעיל בכל הדרו' שקדמו ע"כ לעי' דרוש החו"ש ודרו' שאחריו והוא דרו' א' דקב"ש

